

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.181/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője: Dr. Nemes Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: név1)

Cím3

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím6

Az alperes képviselője: név kamarai jogtanácsos

(Cím5)

A per tárgya: illetékügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 20. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Törvényszék 9.K.700.365/2025/16. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2024. január 29. napján kelt adásvételi szerződéssel értékesített egy gödi ingatlant, míg 2024. április 03-i adásvételi szerződéssel egy debreceni ingatlant. A felperes 2024. április 05. napján kelt adásvételi szerződéssel vásárolt meg egy debreceni ingatlan 2/3 tulajdoni hányadát, melyre vonatkozóan 2024. február 21. napján kötött adásvételi előszerződést. A szerződő felek az adásvételi szerződés 2.1. pontjában az ingatlan vételárát és egyben forgalmi értékét 143.000.000, - Ft-ban állapították meg, melyből a lakásnak minősülő ingatlan rész vételárát és forgalmi értékét 142.000.000, - Ft-ban, míg a garázs vételárát és forgalmi értékét 1.000.000, - Ft-ban jelölték meg.

[2] A felperes 2024. április 19. napján ellenjegyzett adásvételi szerződés alapján szerzett meg egy budapesti ingatlant. A felperes a debreceni ingatlan szerzés tényét 2024. április 08. napján jelentette be az ingatlanügyi hatósághoz, és az adásvételi szerződés 7.6. pontja 2. bekezdésében az ingatlan vagyonszerzés bejelentésére rendszeresített B400-as adatlapon az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 21. § (2) bekezdés b)

pontjában rögzített illetékalap kedvezmény engedélyezését kérte arra figyelemmel, hogy az ingatlan megszerzését megelőzően értékesítette a gödi ingatlanát.

[3] Az elsőfokú adóhatóság 2024. július 08-i 3917170060 számú végzésével tájékoztatta a felperest, hogy az illeték kiszabása során illetékkedvezmény kizárólag a lakás megszerzésének az időpontját közvetlenül megelőzően, vagy közvetlenül követően értékesített lakás forgalmi értékének a figyelembevételét teszi lehetővé. Arra figyelemmel, hogy a felperes a debreceni ingatlant 2024. április 05. napján szerezte meg, a szerzést közvetlenül megelőző lakás értékesítése a 2024. április 03-i debreceni ingatlan értékesítése volt. Felhívta arra, hogy ha a cserét pótló vétel kedvezményt érvényesíteni kívánja, akkor az Itv. 21. §-a szerinti illetékkedvezmény iránti kérelmének módosítását kezdeményezheti.

[4] Válaszul a felperes változatlanul a gödi ingatlan forgalmi értékének levonását kérvényezte, azonban nyilatkozatában a 2024. április 03-án értékesített debreceni ingatlan forgalmi érték figyelembevételére is javaslatot tett.

[5] Ennek alapján az elsőfokú adóhatóság a 3284925289 számú fizetési meghagyásával az illetékalap kedvezmény megállapításakor a debreceni ingatlan 2024. április 05-i megszerzését közvetlenül megelőző 2024. április 03-án értékesített debreceni ingatlan forgalmi értékét vonta le a megszerzett lakás forgalmi értékéből, és ennek alapján állapította meg a felperes vagyónátruházási illeték fizetési kötelezettségét 1.444.000,- Ft összegben a lakás tekintetében, míg a garázs tekintetében 129.333, - Ft-ban. Hangsúlyozta, hogy a gödi ingatlan forgalmi értékét a kedvezmény szempontjából nem lehetett figyelembe venni, még akkor sem, ha a felperes a 2024. április 05-én megszerzett debreceni ingatlan vásárlására 2024. február 21-én előszerződést kötött, tekintettel arra, hogy az ingatlan nyilvántartási bejegyzés alapját a 2024. április 05. napján aláírt adásvételi szerződés képezte.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2025. január 16-i 1753100986 számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes keresetében a határozat megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság az illetékfizetési kötelezettség keletkezésének időpontjaként az előszerződés időpontját, vagyis a 2024. február 21. napját állapítsa meg, ezáltal a cserét pótló vétel vonatkozásában a gödi ingatlan 2024. január 29-i értékesítését vegye figyelembe közvetlenül megelőző jogügyletként, és ennek figyelembevételével állapítsa meg a fizetendő illeték összegét.

[8] Arra hivatkozott, hogy a debreceni ingatlan vonatkozásában előszerződés jött létre, amire azért volt szükség, mert az ingatlanon lakóház felülépítmény is volt, amely azonban az ingatlannyilvántartásba nem került bejegyzésre. Emiatt az építmény vonatkozásában egy megelőző hatósági eljárás lefolytatására volt szükség, és annak ingatlannyilvántartásba történő bejegyzésére. Sérelmezte, hogy az alperes kizárólag a végleges adásvételi szerződés megkötésének időpontját vette figyelembe. Utalt arra, hogy az előszerződésben rögzítésre került a felfüggesztő feltétel, amelynek bekövetkeztét követően az érvényesen létrejött előszerződés a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:118 § (1) bekezdése alapján annak megkötésének napjára visszamenőlegesen hatályosult. Hangsúlyozta, hogy az azonos tartalmú előszerződés alapján a végleges adásvételi szerződés függött az ingatlanügyi hatóság eljárásának eredményétől, vagyis attól, hogy az épület feltüntetése és ezáltal ingatlan besorolása módosításra kerül-e. Szerinte az adóhatóság alkalmazhatta volna az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 5. §-ban rögzített méltányos eljárás elvét is.

[9] Az alperes védiratában határozati indokait fenntartva a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[11] Az irányadó jogszabályi előírásokra és a Kúria iránymutató döntéseire (Kfv.V.35.143/2018/6, Kfv.V.35.143/2018/6., Kfv.V.35.497/2021/6., Kfv.I.35.056/2019/5) hivatkozva kifejtette, hogy az alperes az Itv. 21. § (4) bekezdésének a jogalkotó akaratával egyező értelmezésével állapította meg, hogy a debreceni ingatlan 2024. április 05-i megvásárlását közvetlenül megelőző értékesítés egy debreceni ingatlan 2024. április 03-i eladása volt. Nem osztotta azt a felperesi jogi érvelést, miszerint a debreceni ingatlanra vonatkozóan megkötött adásvételi szerződés vagyónátruházási illetékkötelezettség keletkezésének időpontját nem az ingatlan nyilvántartási bejegyzésre alkalmas adásvételi szerződés megkötése napján, hanem a vonatkozó előszerződés 2024. február 21-i keltének napjával kellene megállapítani. Rámutatott arra, hogy az ingatlan tulajdonjogának ingatlan nyilvántartásba bejegyzéséhez az Itv. 3. § (3) bekezdés a) pontja, a Ptk. 5:38 § (2) bekezdése, az 5:168 § (1) és (2) bekezdései alapján az ingatlannyilvántartási bejegyzésre alkalmas okiratra van szükség. A tulajdonjog ingatlannyilvántartásba történő bejegyzéséhez a fenti jogszabályok szerinti feltételek együttes fennállása szükséges, ugyanis ekkor válik lehetővé a tulajdonjog ingatlannyilvántartásba történő bejegyzése, ekkor következik be a vagyónátruházás és keletkezik a vagyonszerzési illetékkötelezettség. A 2024. február 21. napján megkötött előszerződés nem volt alkalmas ingatlan tulajdonjogának ingatlannyilvántartásba történő bejegyzésére és ezáltal a tulajdon átruházására.

[12] Kifejtette, hogy az Itv. 3. § (3) bekezdés a) pontjában írt illeték kötelezettség keletkezési időpont az Itv. szempontjából főszabály, amelytől eltérni csak akkor lehet, ha maga az Itv. tartalmaz erre megengedő szabályt. Az előszerződésben a felek a szándékukat fejezik ki arra vonatkozóan, hogy egy későbbi időpontban egymással szerződést kívánnak kötni, ez azonban a tárgyi illetékkedvezmény körében nem bírt relevanciával. Alaplatannak tartotta azt a felperesi hivatkozást is, hogy a tulajdonszerzés az eladói nyilatkozat benyújtását követően visszamenőlegesen az előszerződés megkötésének időpontjában következne be, vagyis 2024. február 21. napján. Az előszerződés nem volt alkalmas a célzott joghatás, az ingatlan ingatlannyilvántartási bejegyzésének kiváltására, a felperes a debreceni ingatlan tulajdonjogát nem előszerződés alapján szerezte meg, hanem az ingatlanügyi hatósághoz benyújtott 2024. április 05-én kelt adásvételi szerződéssel.

[13] Az Itv. az eladást és a vételt, nem pedig az adásvételi előszerződés megkötését kívánja meg a cserepótló vételi kedvezmény alkalmazásánál, melyet alátámaszt az Itv. 21. § (5) bekezdésének rendelkezése is. Hangsúlyozta, hogy a „szabad választás, a párba állítás joga” nem illeti meg a felperest, ugyanis a törvény csak akkor ad lehetőséget a kedvezőbb eladás beszámítására, ha a két eladás egy időpontban történik, vagy ha a vásárlást közvetlenül megelőzően és követően is van eladás. Az Itv. 21. § (4) bekezdése mérlegelési, méltányossági jogkört nem biztosító rendelkezése alapján a felperes nem szabadon választhatja meg, hogy mely eladást és vételt állítja párba, így az erre való hivatkozása alaptalan.

[14] Összegző értékelése szerint az adóhatóság a tényállást teljeskörűen feltárta, az irányadó jogszabályi rendelkezéseket helyesen alkalmazta, a keresetben hivatkozott egyedi elbírálás méltányosság elvének, továbbá a jogszerűség elvének sérelme sem merült fel, így nem merült fel az Air. 5. §-nak alapelvi szinten rögzített méltányos eljárás alkalmazásának lehetősége sem.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte, míg másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására történő kötelezését kérte, az alperes perköltség viselése mellett.

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának indokaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontját jelölte meg. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete meghozatala során a Kp. 2. § (1) bekezdésében foglaltakat sértette azzal, hogy az Itv. 3. § (5) bekezdésében rögzített, illetékfizetési kötelezettség keletkezési időpontja szempontjából is releváns hatósági jóváhagyásra vonatkozó rendelkezéseket jogszabálysértő módon, szűken értelmezve jutott

arra a következtetésre, hogy a jogszabályhely alapján az ingatlanügyi hatóság épület feltüntetéssel kapcsolatos eljárása nem tartozik a rendelkezés hatálya alá.

[17] Arra is utalt, ha a végleges adásvételi szerződés megkötésére a korábbi valósággal ellentétes állapotnak megfelelő ingatlan vonatkozásában került volna sor, úgy az illetékkedvezmény szempontjából szintén nem kerülhetett volna figyelembevételre, mivel a szerződés tárgya nem felelt volna meg a lakástulajdonnal kapcsolatos feltételeknek. Vitatta, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott BH 2019.237. számon közzétett eseti döntés jelen ügyre irányadó lenne és változatlanul fenntartotta azt az érvelését, hogy az előszerződés megfelelt valamennyi, a Kúria által hivatkozott esetben támasztott követelménynek és az Itv. sem tartalmaz az illetékkedvezmény igénybevételével kapcsolatos rendelkezései között olyan előírást, amely kizárná az előszerződés alkalmasságát. Ezen túlmenően állította, hogy az Air. 5. §-ban rögzített méltányos mérlegelés elvének kizárása is jogsértő volt. Az alperesi érvelés elfogadásával a bíróság a jogorvoslathoz való jogát csorbította. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az ügyek egyesítésére irányuló kérelmének, annak ellenére, hogy tudomással bírt további adásvételi szerződések vonatkozásában a folyamatban lévő eljárásról. Ezáltal a bíróság megsértette a költségtakarékosság és a perkoncentráció Kp.-ban rögzített elveit.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés aa) alpontja vonatkozásában kifejtette, hogy előszerződést az Itv. 21. §-a szempontjából vizsgáló kúriai döntés nem lelhető fel a magyar bírói gyakorlatban, ezért szükséges ezen alpont alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet azért szükséges befogadni, mert az elsőfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértés különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőségű jogkérdésként jelenik meg, valamint a gyakorlatban számottevő esetben születik előszerződés egyes lakástulajdonnal kapcsolatban, melynek megítélése kihat a cserét pótló vétel kedvezményének érvényesítésére.

[20] Ezt követően ismertette a tényállást és részletesen kifejtette azokat a jogi érveket, amelyek alapján a jogerős ítélet jogszerűségét vitatta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,
 - aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
 - b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
- miatt indokolt.

[23] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[24] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[25] Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert a fél azt jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható, ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot {Kfv.VII.37.323/2024/2., [28]}. A rendkívüli jogorvoslat a jogerős ítélet kivételes, a törvényben meghatározott okokból történő felülvizsgálatát jelenti. A befogadási eljárásban a Kúria ezeknek a törvényben meghatározott okoknak a fennállását vizsgálja, mégpedig a felülvizsgálati kérelem alapján. A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó fordulata értelmében a Kúria a fél által megjelölt befogadási okhoz nincs kötve, ugyanakkor a fél által előadottaknak valamely okból a befogadást alá kell támasztaniuk. A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi, vagy jogegységi hatályú határozatban, illetve az általa a bírósági határozatok gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő, bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. {2/2024. (XII.03.) KK vélemény 1. pont}. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények megváltozására tekintettel nem támogatható. A kifejtettekre is figyelemmel, a Kúriának nem bármely, a felek által feltett jogkérdés megválaszolása a feladata, hanem a felülvizsgálni kért jogerős határozattal érintett körben a jogegység biztosítása.

[27] A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés abban, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni (Kfv.37.584/2022/2., Kfv.37.314/2013/4.). A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a 7/2023. Jogegységi határozatában (Jpe.IV.60.024/2023/10. szám) a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulatának értelmezése körében kifejtettek szerint konjunktív feltételként kell vizsgálni, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, továbbá, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek a bírói gyakorlat széttartó voltára utalnak, annak egysége - ellentétes jogértelmezés miatt - a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.37.077/2023/2., Kfv.37.187/2023/2.). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata alkalmazása során a felvetett jogkérdésben eltérő bírói döntéseket az elsőfokú bíróságok által hozott jogerős ítéletek körében kell vizsgálni.

[28] A Kúriának nincs tudomása olyan elsőfokú ítéletekről, amelyek alapján az előszerződés cserepótló kedvezmény alkalmazása jogszerűségének vizsgálata körében a bírói gyakorlat széttartó voltára lehet következtetni, s ilyen ítéletekre a felperes sem hivatkozott a felülvizsgálati kérelemben.

[29] A Kúria értékelése szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának második fordulatában meghatározott befogadhatósági ok, azaz a joggyakorlat továbbfejlesztésének esete nem áll fenn, mivel a jelen per nem vet fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amely a már kialakult bírói gyakorlat megváltoztatásának lenne tekinthető. A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának alátámasztására nem tárt fel az ítélkezési gyakorlat széttartó voltára utaló alsóbb fokú bírósági határozatokat, továbbá olyan problémát sem, amely a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését vagy felsőbb bírósági iránymutatást igényel, így a Kúria értékelése szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[30] A felperes a felülvizsgálati eljárás lefolytatását a jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére hivatkozással is kérte. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. [Kfv.IV.37.960/2020/2.] Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. [Kfv.III.37.778/2020/2.]

[31] A Kúria az ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét nem látta megállapíthatónak. Önmagában arra történő hivatkozás, hogy a gyakorlatban többször előfordul adásvételi előszerződés megkötése, még nem jelenti, hogy a perbelivel azonos jogkérdés tömegesen fordulna elő. A Kúria nem észlelte a felperes által felvetett jogkérdés nagy számú ügyben való előfordulását és a perbeli ingatlanra vonatkozó egyedi döntés ügyön túlmutató hatását. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná [Kfv.VII.45.058/2023/2., Kfv.IV.37.643/2023/2.]

[32] A felperes által a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapított érvelés körében a Kúria rámutat arra, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága során nem az alperesi határozat, hanem a jogerős ítélet tekintetében fennálló olyan eljárási jogszabálysértéseknek van jelenetősége, amelyek vizsgálata a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt indokolt. A Kúria utal arra, hogy a felperes hivatkozásai több esetben is a szubjektív megítélését tükrözik, az pedig, hogy álláspontjától a jogerős ítéletben kifejtettek eltérnek, nem jelenti azt, hogy az eljárási jogszabálysértés megvalósult. Ugyanakkor a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) pontja szerinti befogadási ok körében is törvényi feltétel, hogy az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértésnek kell fennállnia, a felperes által előadottak pedig nem támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértést valósított volna meg, akár a jogszabályértelmezés körében is. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek, adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja.

[33] Ezt követően a Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta, hogy a felperes által nem nevesített további befogadási okok megalapozzák-e a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[34] Az Európai Unió jogának közvetlen alkalmazása nem merült fel, így az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége nem áll fenn, ezáltal a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontjában meghatározott ok sem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[35] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot a felperes nem jelölte meg, ezáltal nem is nevezett meg olyan, a BHGY-ban közzétett kúriai határozatot, illetve annak azt a részét, amelytől a jogerős ítélet azonos vitatott jogkérdésben eltérne. A Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel - indokolás hiányában - a Kúria hivatalból nem vizsgálhatta e befogadási ok fennállását.

[36] A Kúria összességében megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbbbíróági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a rendkívüli perorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt.

[37] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[38] *A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadta, mivel a befogadás Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi indoka nem áll fenn.*

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[40] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[41] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. szeptember 18.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

aláírásban akadályozott

bíró helyett tanácselnök

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró